

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO LEGISLACYJNE

Warszawa, dnia 9 czerwca 2020 r.

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych,
Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli
Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej**

(druk nr 130)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, zmierza do zapewnienia Komisji Nadzoru Finansowego narzędzi prawnych umożliwiających skuteczny nadzór nad zagranicznymi zakładami ubezpieczeń oraz zagranicznymi zakładami reasekuracji z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność przez oddział lub w inny sposób niż przez oddział, w ramach swobody świadczenia usług.

Nowelizacja ustawy o działalności ubezpieczeniowej wynika ponadto z konieczności implementacji art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2177 z dnia 18 grudnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplącalność II), dyrektywę 2014/65/UE w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu (Dz. Urz. UE L 334 z 27.12.2019, str. 155).

Zgodnie ze zmieniającym art. 14 ust. 3a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli

Komunikacyjnych, w przypadku niewypłacenia przez krajowy zakład ubezpieczeń odszkodowania w terminie, lub niedopełnienia obowiązku poinformowania przyczynach uzasadniających całkowitą lub częściową odmowę wypłaty odszkodowania i pouczenia o możliwości dochodzenia roszczeń na drodze sądowej, organ nadzoru stosuje wobec krajowego zakładu ubezpieczeń środki nadzorcze określone w art. 362 ust. 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (nakładane na zakład lub członka zarządu zakładu ubezpieczeń kary pieniężne w wysokości do 100 tys. zł).

Na podstawie art. 14 ust. 3b ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, w przypadku niedopełnienia tych samych obowiązków przez zagraniczny zakład ubezpieczeń, organ nadzoru nałoży:

- 1) na członka organu zarządzającego zagranicznego zakładu ubezpieczeń karę pieniężną do wysokości odpowiadającej jego trzykrotnemu przeciętnemu miesięcznemu wynagrodzeniu z ostatnich 12 miesięcy, a jeżeli nie można go ustalić – do wysokości 100 tys. złotych, lub
- 2) na zagraniczny zakład ubezpieczeń karę pieniężną do wysokości 0,5% składki przypisanej brutto z umów ubezpieczenia działu II grupy 10 załącznika do ustawy o działalności ubezpieczeniowej, zawartych w ramach wykonywania działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uzyskanej przez ten zagraniczny zakład ubezpieczeń w poprzednim roku kalendarzowym, a w przypadku gdy ten zakład nie wykonywał takiej działalności lub uzyskał składkę przypisaną brutto poniżej 20 mln złotych – do wysokości 100 tys. złotych.

Na podstawie art. 214 ust. 4a ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, w celu niezwłocznego usunięcia lub zapobieżenia wystąpieniu dalszych nieprawidłowości, w pilnym przypadku organ nadzoru będzie mógł wobec zagranicznego zakładu ubezpieczeń lub zagranicznego zakładu reasekuracji zastosować odpowiednio wszystkie uprawnienia przysługujące mu zgodnie z ustawą w stosunku do krajowych zakładów ubezpieczeń lub krajowych zakładów reasekuracji, bez konieczności uprzedniego wezwania do usunięcia nieprawidłowości.

O zastosowanych środkach organ nadzoru poinformuje właściwy organ nadzorczy innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym zakład ten ma siedzibę.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 12. posiedzeniu w dniu 28 maja br. pochodziła z przedłożenia rządowego (druk sejmowy nr 281, wpłynął do Marszałka Sejmu w dniu 17 marca 2020 r.). Rada Ministrów zadeklarowała, że projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt został skierowany do I czytania w Komisji Finansów Publicznych, z terminem przedstawienia sprawozdania do dnia 20 maja 2020 r. Posłowie odrzucili poprawkę zgłoszoną do projektu w II czytaniu.

Za przyjęciem ustawy głosowało 452 posłów, przy 1 głosie przeciw i 2 głosach wstrzymujących się.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Maciej Telec

Główny legislator